

Bilag 13.

Finansministeriet.

København, den 10. Maj 1948.

I Skrivelse af 4. Maj 1948 har Udvalget forespurgt, med hvilken Begrundelse Finansministeriet har praktiseret Lov Nr. 73 af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m., saaledes at Tipning i Henhold til Loven ikke tillades.

I Anledning heraf skal man oplyse følgende:

Totalisatorloven forudsætter helt igennem, at Spillet baade med Hensyn til Tid og Sted er knyttet til selve Vædekampen. Baade ved Heste- og Cykelvæddeløb foregaar Spillet da ogsaa paa Banen umiddelbart forinden Løbene.

Ved Dueflyvningerne har denne Tilknytning dog ikke strengt kunnet overholdes, men man har dog altid krævet, at Indskuddet kun maa gøres paa eet enkelt Sted, nemlig dér, hvor de deltagende Duer er udstillet før Flyvningerne, og kun samme Dag som og Dagen før Flyvningerne (der flyves ogsaa tidligt om Morgen).

I Overensstemmelse med Lovens Forudsætning om, at Spillet skal være knyttet til selve Vædekampen, har man ogsaa stedse nægtet at give Tilladelse til Oprettelse af Indskudskontorer uden for Banerne, hvad enten det var Indehavere af Totalisatorbevillinger eller andre, der ønskede at oprette Indskudskontorer. Det er ved en Række Domstolsafgørelser fastslaaet, at saadanne Indskudskontorer, der var oprettet uden Tilladelse, er ulovlige, jfr. f. Eks. Højesteretsdommene i Ugeskrift for Retsvæsen 1912, p. 936, og Ugeskrift for Retsvæsen 1939, p. 696. I den sidstnævnte Dom udtaler Højesteret i sine Præmisser, at „den af Tiltalte fra hans Forretningslokale erhvervsmæssig drevne Virksomhed findes at stride mod Lov Nr. 73 af 30. Marts 1895, idet Lovens Formaal kræver Kontrol og en vis Begrænsning af Kredsen af de spillende“.

Da Spillet ved Tipning saavel med Hensyn til Tid som til Sted er løsrevet fra de paagældende Sportsbegivenheder, og da der som Følge heraf ikke finder nogen Begrænsning Sted af Kredsen af de spillende, har man, som allerede anført i Motiverne til Lovforslaget, ikke ment at kunne give Bevilling til Tipning i Henhold til Totalisatorloven.

I øvrigt bemærkes, at man, saafremt man gav Bevilling til Tipning i Henhold til Totalisatorloven, vilde komme ud for store Vanskeligheder med Hensyn til Praktiseringen af Lovens Regler, hvilket særlig klart kommer frem med Hensyn til Anvendelsen af Reglen i Totalisatorlovens § 3, hvorefter en Del af Afgiften tilfalder de Amtskommuner og Købstadkommuner, hvor Spillet har fundet Sted. Endvidere savner man i Totalisatorloven Hjemmel for at kræve indført de Kontrolforanstaltninger, som maa anses for paakrævet ved Tipning, jfr. Lovforslagets § 4.

H. C. Hansen.

G. Djørup,
ig.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov
om Tipning.